

I

(Leģislatīvi akti)

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2019/904

(2019. gada 5. jūnijs)

par konkrētu plastmasas izstrādājumu ietekmes uz vidi samazināšanu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Plastmasas daudzveidīgo izmantošanas iespēju un salīdzinoši zemās cenas dēļ šis materiāls ikdienas dzīvē ir visuresošs, un tā klātbūtne arvien palielinās. Lai arī plastmasai mūsu ekonomikā ir lietderīga loma un tā nodrošina svarīgus lietojumus daudzās nozarēs, tā kā to aizvien vairāk izmanto īslaicīgi lietojamus izstrādājumus, ko nav paredzēts ne atkārtoti izmantot, ne izmaksefektīvi pārstrādāt, attiecīgās ražošanas un patēriņa tendences kļūst aizvien neefektīvākas un lineārākas. Tāpēc Komisija Aprites ekonomikas rīcības plāna, kas noteikts Komisijas 2015. gada 2. decembra paziņojumā "Noslēgt aprites loku – ES rīcības plāns pārejai uz aprites ekonomiku", kontekstā Eiropas stratēģijā attiecībā uz plastmasu, kas noteikta tās 2018. gada 16. janvāra paziņojumā "Eiropas stratēģija attiecībā uz plastmasu aprites ekonomikā", secināja – ja vēlamies sasniegt noslēgtu plastmasas aprites ciklu, ir jānovērš arvien pieaugošā plastmasas atkritumu rašanās un to nonākšana vidē, jo īpaši jūras vidē. Eiropas stratēģija attiecībā uz plastmasu ir solis ceļā uz to, lai izveidotu aprites ekonomiku, kurā plastmasas un plastmasas izstrādājumu konstruēšanā un ražošanā pilnībā ievēro atkārtotas izmantošanas, remontēšanas un pārstrādes vajadzības, un kurā tiek izstrādāti un popularizēti ilgtspējīgāki materiāli. Dažu plastmasas izstrādājumu būtiskā negatīvā ietekme uz vidi, veselību un ekonomiku prasa izveidot īpašu tiesisko regulējumu, lai efektīvi samazinātu minēto negatīvo ietekmi.
- (2) Ar šo direktīvu tiek veicināta aprites principiem atbilstīga pieeja, kas priekšroku dod ilgtspējīgiem un netoksiskiem atkārtoti izmantojamiem izstrādājumiem un atkārtotas izmantošanas sistēmām, nevis vienreizlietojamiem izstrādājumiem, pirmkārt un galvenokārt tiecoties samazināt radušos atkritumu daudzumu. Šāda atkritumu rašanās novēršana ir ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/98/EK ⁽⁴⁾ iedibinātās atkritumu hierarhijas pašā augšgalā. Ar šo direktīvu palīdzēs panākt Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) ilgtspējīgas attīstības mērķi Nr. 12 – nodrošināt ilgtspējīgus patēriņa un ražošanas modeļus, kas ir daļa no ilgtspējīgas attīstības programmas 2030. gadam, ko ANO Ģenerālā asambleja pieņēma 2015. gada 25. septembrī. Iespējami ilgāk saglabājot izstrādājumu un

⁽¹⁾ OV C 62, 15.2.2019., 207. lpp.

⁽²⁾ OV C 461, 21.12.2018., 210. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 27. marta nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2019. gada 21. maija lēmums.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

materiālu vērtību un radot mazāk atkritumu, Savienības ekonomika var kļūt konkurētspējīgāka un noturīgāka, vienlaikus mazinot spiedienu uz vērtīgiem resursiem un vidi.

- (3) Jūras piegūrojums nepazīst valstu robežas, un ir atzīts par augošu globālu problēmu. Jūras piegūrojuma samazināšana ir sevišķi nozīmīga, ja vēlamies sasniegt ANO ilgtspējīgas attīstības mērķi Nr. 14 – saglabāt un ilgtspējīgi izmantot okeānus, jūras un jūras resursus par labu ilgtspējīgai attīstībai. Savienībai ir jāiesaistās jūras piegūrojuma novēršanā un apkarošanā un jātiecas rādīt priekšzīmi visai pasaulei. Šajā sakarā Savienība sadarbojas ar partneriem daudzos starptautiskos forumos, piemēram, G20, G7 un ANO, lai veicinātu rīcības saskaņotību, un šī direktīva ir daļa no Savienības pūliņiem minētajā jomā. Lai minētie pūliņi būtu efektīvi, ir svarīgi arī, lai plastmasas atkritumu eksports no Savienības nepalielina jūras piegūrojumu citviet.
- (4) Saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvenciju (*UNCLOS*) ⁽⁵⁾, 1972. gada 29. decembra Konvenciju par to, lai novērstu jūras piesārņošanu, izgāžot atkritumus un citus materiālus ("Londonas konvencija") un tās 1996. gada Protokolu ("Londonas protokols"), V pielikumu 1973. gada Starptautiskajai konvencijai par piesārņojuma novēršanu no kuģiem (*MARPOL*), kas grozīta, izmantojot ar to saistīto 1978. gada protokolu, un 1989. gada 22. marta Bāzeles Konvenciju par kontroli pār kaitīgo atkritumu robežšķērsojošo transportēšanu un to aizvākšanu ⁽⁶⁾ un Savienības tiesību aktiem par atkritumiem, proti, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/98/EK un Direktīvu 2000/59/EK ⁽⁷⁾ dalībvalstīm ir jānodrošina videi nekaitīga atkritumu apsaimniekošana, lai novērstu un samazinātu jūras piegūrojumu no avotiem gan jūrā, gan uz sauszemes. Saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par ūdeņiem, proti, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/60/EK ⁽⁸⁾ un 2008/56/EK ⁽⁹⁾ dalībvalstīm arī ir jāapkaro jūras piegūrojums, ja tas liedz sasniegt labu jūras ūdeņu vides stāvokli, turklāt tas arī palīdzēs sasniegt ANO ilgtspējīgas attīstības mērķi Nr. 14.
- (5) Savienībā 80–85 % no jūras piegūrojuma (ko mēra, skaitot piegūrojuma vienības pludmalēs) ir plastmasa, no kā 50 % ir vienreizlietojami plastmasas priekšmeti, bet 27 % – ar zveju saistīti priekšmeti. Starp vienreizlietojamiem plastmasas izstrādājumiem ir visdažādākās ātras aprites dienišķās preces, ko pēc tam, kad tās vienreiz izmantotas paredzētajai vajadzībai, izmet, bet pārstrādā ļoti reti, un kas bieži vien kļūst par piegūrojumu. Ievērojamu daļu no tirgū laistajiem zvejas rīkiem nesavāc apstrādei. Tāpēc vienreizlietojami plastmasas izstrādājumi un plastmasu saturoši zvejas rīki ir sevišķi nopietna problēma no jūras piegūrojuma viedokļa, tie smagi apdraud jūras ekosistēmas, bioloģisko daudzveidību un cilvēka veselību un kaitē tādām nodarbēm kā tūrisms, zivsaimniecība un kuģniecība.
- (6) Pienācīga atkritumu apsaimniekošana joprojām ir būtisks faktors visa piegūrojuma, tostarp jūras piegūrojuma, novēršanā. Pašlaik spēkā esošie Savienības tiesību akti, proti, Direktīvas 2008/98/EK, 2000/59/EK, 2000/60/EK un 2008/56/EK un Padomes Regula (EK) Nr. 1224/2009 ⁽¹⁰⁾ un politikas instrumenti jau paredz zināmus regulējošus pasākumus jūras piegūrojuma problēmas risināšanai. Konkrētāk, uz plastmasas atkritumiem attiecas vispārējie Savienības atkritumu apsaimniekošanas pasākumi un mērķrādītāji, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 94/62/EK ⁽¹¹⁾ ir noteikts izlietotā plastmasas iepakojuma pārstrādes mērķrādītājs un Eiropas stratēģijā attiecībā uz plastmasu ir izvirzīts mērķis nodrošināt, ka līdz 2030. gadam viss plastmasas iepakojums, kas laists Savienības tirgū, ir atkārtoti izmantojams vai viegli pārstrādājams. Tomēr ar minētajiem pasākumiem nav izdevies pietiekami iespaidot jūras piegūrojumu, savukārt valstu pasākumi, ar ko novērš un samazina jūras piegūrojumu, atšķiras gan tvēruma, gan stingrības ziņā. Turklāt daži no šiem pasākumiem, jo īpaši vienreizlietojamu plastmasas izstrādājumu tirdzniecības ierobežojumi, varētu radīt šķēršļus tirdzniecībai un kropļot konkurenci Savienībā.

⁽⁵⁾ OV L 179, 23.6.1998., 3. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 39, 16.2.1993., 3. lpp.

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/59/EK (2000. gada 27. novembris) par ostas iekārtām, kas paredzētas kuģu atkritumu un kravu atlieku uzņemšanai (OV L 332, 28.12.2000., 81. lpp.).

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/56/EK (2008. gada 17. jūnijs), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1224/2009 (2009. gada 20. novembris), ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, un groza Regulas (EK) Nr. 847/96, (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 811/2004, (EK) Nr. 768/2005, (EK) Nr. 2115/2005, (EK) Nr. 2166/2005, (EK) Nr. 388/2006, (EK) Nr. 509/2007, (EK) Nr. 676/2007, (EK) Nr. 1098/2007, (EK) Nr. 1300/2008 un (EK) Nr. 1342/2008 un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1627/94 un (EK) Nr. 1966/2006 (OV L 343, 22.12.2009., 1. lpp.).

⁽¹¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/62/EK (1994. gada 20. decembris) par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 365, 31.12.1994., 10. lpp.).

- (7) Lai pūliņus koncentrētu tur, kur tie visvairāk vajadzīgi, šai direktīvai vajadzētu aptvert tikai tos vienreizlietojamus plastmasas izstrādājumus, kuri visbiežāk sastopami Savienības pludmalēs, kā arī plastmasu saturošus zvejas rīkus un izstrādājumus, kas izgatavoti no oksonoārdāmas plastmasas. Vienreizlietojami plastmasas izstrādājumi, uz kuriem attiecas šajā direktīvā paredzētie pasākumi, pēc aplēsēm veido aptuveni 86 % no visiem vienreizlietojamiem plastmasas izstrādājumiem, kas skaitīšanās konstatēti Savienības pludmalēs. Šai direktīvai nebūtu jāattiecas uz dzērienu stikla un metāla taru, jo tie nav to vienreizlietojamo plastmasas izstrādājumu vidū, kas visbiežāk sastopami Savienības pludmalēs.
- (8) Mikroplastmasa tieši neietilpst šīs direktīvas darbības jomā, tomēr tā veicina jūras piegružojumu, un Savienībai tāpēc vajadzētu pieņemt visaptverošu pieeju minētajai problēmai. Savienībai būtu jānodrošina visi ražotāji stingri ierobežot mikroplastmasu savu ražojumu sastāvā.
- (9) Ievērojamo zemes un augsnes piesārņojumu var radīt lielāki plastmasas priekšmeti un no tiem radušās daļiņas vai mikroplastmasa, un šāda plastmasa var nonākt jūras vidē.
- (10) Šī direktīva ir *lex specialis* attiecībā uz Direktīvu 94/62/EK un 2008/98/EK. Ja starp minētajām direktīvām un šo direktīvu pastāv pretruna, šai direktīvai vajadzētu būt noteicošajai savā piemērošanas jomā. Minētais attiecas uz ierobežojumiem saistībā ar laišanu tirgū. Jo īpaši attiecībā uz patēriņa samazināšanas pasākumiem, izstrādājumam noteiktajām prasībām, marķējuma prasībām un ražotāja paplašinātu atbildību šī direktīva papildina Direktīvu 94/62/EK un 2008/98/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/40/ES ⁽¹²⁾.
- (11) Vienreizlietojamās plastmasas izstrādājumus var izgatavot no dažādām plastmasām. Parasti plastmasu definē kā polimērmateriālus, kam var būt pievienotas piedevas. Tomēr minētā definīcija aptvertu arī dažus dabiskus polimērus. Šai direktīvai nebūtu jāattiecas uz nedomodificētiem dabiskiem polimēriem “ķīmiski nepārveidotas vielas” definīcijas nozīmē Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1907/2006 ⁽¹³⁾ 3. panta 40. punktā, jo tie vidē ir dabiski sastopami. Tāpēc šajā direktīvā Regulas (EK) Nr. 1907/2006 3. panta 5. punktā sniegtā polimēra definīcija būtu jāpielāgo un vajadzētu iekļaut atsevišķu definīciju. Plastmasas, kas izgatavotas no modificētiem dabiskiem polimēriem, vai plastmasas, kas izgatavotas no biobāzētām, fosilām vai sintētiskām sākvielām, nav dabiski sastopamas, tāpēc uz tām būtu jāattiecināta šī direktīva. Pielāgotajai plastmasas definīcijai tādejādi vajadzētu aptvert polimērbāzētus gumijas izstrādājumus un biobāzētas un bionoārdāmas plastmasas neatkarīgi no tā, vai tos iegūst no biomasas vai tie laika gaitā varētu bioloģiski noārdīties. Šajā direktīvā nebūtu jāapskata krāsas, tintes un līmvielas, un tāpēc šie polimērmateriāli nebūtu jāietver definīcijā.
- (12) Lai varētu skaidri noteikt šīs direktīvas darbības jomu, būtu jādefinē jēdziens “vienreizlietojams plastmasas izstrādājums”. No definīcijas būtu jāizslēdz tādi plastmasas izstrādājumi, kas ir iecerēti, konstruēti un laisti tirgū kā tādi, kas savā kalpošanas laikā tiek vairākkārt pārvietoti vai apgrozīti, proti, atkārtoti uzpildīti vai atkārtoti izmantoti tādām pašām mērķim, kādam tie iecerēti. Vienreizlietojami plastmasas izstrādājumi parasti ir paredzēti lietošanai tikai vienu reizi vai īsu laiku, un pēc tam ir izmetami. Mitrajām salvetēm personiskās higiēnas un mājāsaimniecības vajadzībām arī būtu jāietilpst šīs direktīvas darbības jomā, savukārt rūpnieciskajām mitrajām salvetēm nebūtu tajā jāietilpst. Lai sīkāk precizētu, vai izstrādājums šīs direktīvas nolūkos uzskatāms par vienreizlietojamu plastmasas izstrādājumu, Komisijai būtu jāizstrādā pamatnostādnes par vienreizlietojamiem plastmasas izstrādājumiem. Ņemot vērā šajā direktīvā izklāstītos kritērijus, pārtikas taras piemēri, kas šajā direktīvā uzskatāmi par vienreizlietojamiem plastmasas izstrādājumiem, ir ātro uzkožu tara vai ēdienu, sviestmaižu, vrapu (tīto sviestmaižu) un salātu kārbas ar aukstu vai karstu ēdienu, vai pārtikas tara svaigai vai pārstrādātai pārtikai, kam nav vajadzīga turpmāka sagatavošana, piemēram, augļi, dārzeņi vai deserti. Pārtikas taras piemēri, kas šajā direktīvā nav uzskatāmi par vienreizlietojamiem plastmasas izstrādājumiem, ir pārtikas tara žāvētai pārtikai vai pārtikai, ko pārdod aukstu un kam vajadzīga turpmāka sagatavošana, tara, ko pārdod vairāk nekā vienas porcijas daudzumā, vai vienas porcijas pārtikas tara, ko pārdod vairāk nekā vienas vienības daudzumā.

⁽¹²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/40/ES (2014. gada 3. aprīlis) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas un saistīto izstrādājumu ražošanu, noformēšanu un pārdošanu un ar ko atceļ Direktīvu 2001/37/EK (OV L 127, 29.4.2014., 1. lpp.).

⁽¹³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.).

Dzērienu taras piemēri, kas uzskatāmi par vienreizlietojamiem plastmasas izstrādājumiem, ir dzērienu pudeles vai kompozīti dzērienu iepakojumi, ko izmanto alum, vīnam, vīnam, atspirdzinošiem dzērieniem, sulām un nektāriem, šķīstošajiem dzērieniem vai pienam, bet ne dzērienu glāzes, jo tās šajā direktīvā ir atsevišķa vienreizlietojamu plastmasas izstrādājumu kategorija. Tā kā dzērienu stikla un metāla tara nav to vienreizlietojamo plastmasas izstrādājumu vidū, kas visbiežāk sastopami Savienības pludmalēs, uz tiem šai direktīvai nebūtu jāattiecas. Tomēr Komisijai šīs direktīvas pārskatīšanas kontekstā būtu cita starpā jāizvērtē no plastmasas izgatavoti korķīši un vāciņi, ko izmanto dzērienu stikla un metāla tarai.

- (13) Vienreizlietojamiem plastmasas izstrādājumiem, uz kuriem attiecas šī direktīva, būtu jāpiemēro viens vai vairāki pasākumi atkarībā no dažādiem faktoriem, piemēram, vai ir pieejamas piemērotas un ilgtspējīgākas alternatīvas, cik reāli ir mainīt patēriņa modeļus un kādā mērā uz tiem attiecas pašreizējie Savienības tiesību akti.
- (14) Dažiem vienreizlietojamiem plastmasas izstrādājumiem vēl nav viegli pieejamu, piemērotu un ilgtspējīgāku alternatīvu, un paredzams, ka šādu vienreizlietojamu plastmasas izstrādājumu patēriņš lielākoties pieaugs. Lai minēto tendenci apvērstu un veicinātu ilgtspējīgāku risinājumu meklējumus, dalībvalstīm vajadzētu uzlikt par pienākumu veikt vajadzīgos pasākumus, piemēram, nosakot valsts patēriņa samazināšanas mērķrādītājus, lai vērienīgi un ilgtspējīgi samazinātu minēto izstrādājumu patēriņu, tajā pašā laikā nekaitējot to pārtikas higiēnas, pārtikas nekaitīguma, labas higiēnas prakses, labas ražošanas prakses, patērētāju informēšanas vai pārtikas izsekojamības prasību ievērošanai, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 178/2002⁽¹⁴⁾, (EK) Nr. 852/2004⁽¹⁵⁾ un (EK) Nr. 1935/2004⁽¹⁶⁾ un citos tiesību aktos par pārtikas nekaitīgumu, higiēnu un marķēšanu. Dalībvalstīm šajos pasākumos būtu jāizvirza pēc iespējas vērienīgāki mērķi, kuriem būtu jāveicina būtiskas pieaugošā patēriņa tendenču izmaiņas pretējā virzienā un kuru rezultātā būtu jāpanāk izmērāms kvantitatīvs samazinājums. Minētajos pasākumos būtu jāņem vērā izstrādājumu radītā ietekme visā to aprites ciklā, tostarp, kad tie atrodas jūras vidē, un būtu jāievēro atkritumu apsaimniekošanas hierarhija.

Ja dalībvalstis nolemj minēto pienākumu īstenot, izmantojot tirdzniecības ierobežojumus, tām būtu jānodrošina, ka šādi ierobežojumi ir samērīgi un nediskriminējoši. Dalībvalstīm būtu jāveicina tādu izstrādājumu izmantošana, kuri ir piemēroti vairākkārtējai izmantošanai un kurus pēc tam, kad tie kļuvuši par atkritumiem, var sagatavot atkārtotai izmantošanai un pārstrādei.

- (15) Citiem vienreizlietojamiem plastmasas izstrādājumiem ir pieejamas piemērotas un ilgtspējīgākas alternatīvas, kuras arī nav dārgas. Lai samazinātu šādu vienreizlietojamu plastmasas izstrādājumu negatīvo ietekmi uz vidi, no dalībvalstīm vajadzētu prasīt, lai tās aizliedz to laišanu tirgū. Tādā veidā tiktu veicināta viegli pieejamo un ilgtspējīgāko alternatīvu izmantošana, kā arī inovatīvi risinājumi, kas vērsti uz ilgtspējīgiem darījumdarbības modeļiem, atkārtoti izmantojamām alternatīvām un materiālu aizstāšanu. Ar šo direktīvu ieviestie tirgū laišanas ierobežojumi būtu jāattiecinā arī uz izstrādājumiem, kas izgatavoti no oksonoārdāmas plastmasas, jo minētā veida plastmasa nav pienācīgi bionoārdāma un tādējādi veicina mikroplastmasas piesārņojumu vidē, nav kompostējama, negatīvi ietekmē tradicionālās plastmasas pārstrādi un nenodrošina pierādītu ieguvumu attiecībā uz vidi. Turklāt, ņemot vērā putu polistirola piegūzuma lielo izplatību jūras vidē un tā alternatīvu pieejamību, būtu jāierobežo arī no putu polistirola izgatavota vienreizlietojama pārtikas produktu un dzērienu tara un dzērienu glāzes.
- (16) Plastmasu saturoši tabakas izstrādājumu filtri ir otrajā vietā no tiem vienreizlietojamiem plastmasas priekšmetiem, kuri visbiežāk sastopami Savienības pludmalēs. Ir jāsamazina būtiskā ietekme uz vidi, ko rada tabakas izstrādājumu ar plastmasu saturošiem filtriem pēcpatēriņa atkritumi, kurus izmet tieši vidē. Gaidāms, ka inovācija un produktu izstrāde nodrošinās noturīgas alternatīvas plastmasu saturošiem filtriem, un tas ir jāpaātrina. Ar ražotāja paplašinātas atbildības shēmām, kas vērstas uz tabakas izstrādājumiem ar plastmasu saturošiem filtriem, arī būtu jāveicina tāda inovācija, kuras rezultātā tiek izstrādātas ilgtspējīgas alternatīvas plastmasu saturošiem tabakas izstrādājumu filtriem. Dalībvalstīm būtu jāveicina virkne dažādu pasākumu ar mērķi samazināt piegūzumu, ko rada tabakas izstrādājumu ar plastmasu saturošiem filtriem pēcpatēriņa atkritumi.

⁽¹⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

⁽¹⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 852/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par pārtikas produktu higiēnu (OV L 139, 30.4.2004., 1. lpp.).

⁽¹⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1935/2004 (2004. gada 27. oktobris) par materiāliem un izstrādājumiem, kas paredzēti saskarei ar pārtikas produktiem, un par Direktīvu 80/590/EEK un 89/109/EEK atcelšanu (OV L 338, 13.11.2004., 4. lpp.).

- (17) Dzērienu tarai lietotie korķīši un vāciņi, kas izgatavoti no plastmasas, pieder pie tiem vienreizlietojamiem plastmasas priekšmetiem, kuri visbiežāk sastopami Savienības pludmalēs. Tāpēc dzērienu taru, kas ir vienreizlietojami plastmasas izstrādājumi, vajadzētu atļaut laist tirgū tikai tad, ja tā atbilst īpašām prasībām par izstrādājuma konstrukciju, ar ko tiek ievērojami samazināta no plastmasas izgatavotu dzērienu taras korķīšu un vāciņu nonākšana apkārtējā vidē. Uz dzērienu taru, kas ir gan vienreizlietojami plastmasas izstrādājumi, gan iepakojums, minēto prasību attiecina papildus Direktīvas 94/62/EK II pielikumā noteiktajām pamatprasībām par iepakojuma sastāvu un atkārtotas lietošanas, reģenerācijas un pārstrādes iespējām.

Lai būtu vieglāk izpildīt prasību par izstrādājuma konstrukciju un lai nodrošinātu iekšējā tirgus netraucētu darbību, ir jāizstrādā saskaņotais standarts, ko pieņem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1025/2012⁽¹⁷⁾; tam būtu jāļauj pieņemt, ka tas, ka ir ievērots standarts, nozīmē, ka ir izpildītas arī minētās prasības. Tāpēc saskaņotā standarta savlaicīga izstrāde ir augstākā prioritāte, lai nodrošinātu šīs direktīvas efektīvu īstenošanu. Būtu jāatvēl pietiekams laiks gan saskaņotā standarta izstrādei, gan ražotājiem savu ražošanas ķēžu pielāgošanai tālab, lai tie varētu izpildīt prasību par izstrādājuma konstrukciju. Lai nodrošinātu plastmasas izmantošanu atbilstīgi aprites cikla principiem, ir jāveicina pārstrādātu materiālu iekļūšana tirgū. Tādēļ ir lietderīgi ieviest prasības par obligātu minimālo pārstrādātas plastmasas saturu dzērienu pudelēs.

- (18) Plastmasas izstrādājumi būtu jāražo, ņemot vērā visu to aprites ciklu. Plastmasas izstrādājumu konstruēšanā vienmēr būtu jāņem vērā attiecīgā izstrādājuma ražošanas un izmantošanas posms un izstrādājuma atkārtota izmantojamība un pārstrādājamība. Saistībā ar pārskatīšanu, ko veiks saskaņā ar Direktīvas 94/62/EK 9. panta 5. punktu, Komisijai būtu jāņem vērā dažādu iepakojuma materiālu, tostarp kompozītmateriālu, relatīvās īpašības, pamatojoties uz aprites cikla novērtējumiem, jo īpaši pievēršoties atkritumu rašanās novēršanai un konstruēšanai atbilstīgi aprites principam.
- (19) Sieviešu veselības interesēs būtu jāizvairās no bīstamu ķīmisko vielu klātbūtnes higiēniskajās paketēs, tamponos un tamponu aplikatoros. ņemot vērā Regulā (EK) Nr. 1907/2006 paredzēto ierobežošanas procesu, ir lietderīgi, ka Komisija izvērtē turpmākus šādu vielu ierobežojumus.
- (20) Daži vienreizlietojami plastmasas izstrādājumi nonāk vidē tāpēc, ka tos nepareizi izmet kanalizācijas sistēmā vai tie tiek kā citādi nepareizi izmesti vidē. Turklāt izmešana kanalizācijas sistēmā var radīt būtisku ekonomisku kaitējumu kanalizācijas tīkliem, nosprostojošot sūkņus un bloķējot caurules. Attiecībā uz minētajiem izstrādājumiem bieži vien ir ļoti maz informācijas par to sastāvā esošo materiālu raksturlielumiem vai pareizu veidu atkritumu apglabāšanai. Tāpēc uz vienreizlietojamiem plastmasas izstrādājumiem, kurus bieži vien izmet kanalizācijas sistēmā vai no kuriem atbrīvojas citā nepareizā veidā, vajadzētu attiecināt marķēšanas prasības. Marķējumam būtu jāinformē patērētāji par piemērotām atkritumu apsaimniekošanas iespējām attiecībā uz izstrādājumu vai par to, kuru atkritumu apglabāšanas veidu izstrādājumam neizmantojot, ievērojot atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju, un par plastmasu klātesamību izstrādājumā, kā arī par negatīvo ietekmi uz vidi, kas izriet no piegūžošanas vai cita veida nepareizas izstrādājuma izmešanas. Marķējumam vajadzētu attiecināties būt vai nu uz izstrādājuma iepakojuma vai tieši uz paša izstrādājuma. Komisija vajadzētu būt pilnvarām noteikt saskaņotus marķējuma specifikācijas; lai nodrošinātu, ka tas ir efektīvs un viegli saprotams, Komisijai, formātu nosakot, vajadzības gadījumā būtu jānoskaidro, kā šo ierosināto marķējumu uztver reprezentatīvas patērētāju grupas. Marķēšanas prasības jau prasītas zvejas rīkiem, ievērojot Regulu (EK) Nr. 1224/2009.
- (21) Kas attiecas uz vienreizlietojamiem plastmasas izstrādājumiem, kam nav viegli pieejamu piemērotu un ilgtspējīgāku alternatīvu, dalībvalstīm saskaņā ar principu "piesārņotājs maksā" būtu jāievieš arī ražotāja paplašinātas atbildības shēmas, ar kurām segt vajadzīgās atkritumu apsaimniekošanas un piegūžojuma satīrīšanas izmaksas, kā arī izmaksas par informētības vairošanas pasākumiem, kuru mērķis ir šādu piegūžojumu novērst un samazināt. Minētajām izmaksām nebūtu jāpārsniedz izmaksas, kas vajadzīgas, lai minētos pakalpojumus sniegtu rentablā veidā, un attiecīgajiem dalībniekiem tās būtu jānosaka pārredzamā veidā.

⁽¹⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1025/2012 (2012. gada 25. oktobris) par Eiropas standartizāciju, ar ko groza Padomes Direktīvas 89/686/EEK un 93/15/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/9/EK, 94/25/EK, 95/16/EK, 97/23/EK, 98/34/EK, 2004/22/EK, 2007/23/EK, 2009/23/EK un 2009/105/EK, un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 87/95/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1673/2006/EK (OV L 316, 14.11.2012., 12. lpp.).

- (22) Direktīva 2008/98/EK nosaka vispārīgas minimālās prasības ražotāja paplašinātas atbildības shēmām. Minētajām prasībām būtu jāattiecas arī uz ražotāja paplašinātas atbildības shēmām, kas izveidotas ar šo direktīvu, neatkarīgi no tā, vai to īstenošanas veids ir ar tiesību aktiem vai ar nolīgumiem saskaņā ar šo direktīvu. Dažu prasību relevance ir atkarīga no izstrādājuma iezīmēm. Pienācīgas apstrādes nodrošināšanas nolūkos saskaņā ar atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju dalīta savākšana nav prasīta tabakas izstrādājumiem ar plastmasu saturošiem filtriem, mitrajām salvetēm un baloniem. Tādējādi nebūtu jāparedz, ka dalīta savākšana minētajiem izstrādājumiem ir obligāta. Ar šo direktīvu būtu jānosaka vēl citas prasības attiecībā uz ražotāja paplašināto atbildību, papildus tām, kas noteiktas Direktīvā 2008/98/EK, piemēram, prasība, ka konkrētu vienreizlietojamu plastmasas izstrādājumu ražotājiem ir jāsedz ar piegūzējuma satīrīšanu saistītās izmaksas. Vajadzētu būt iespējai aptvert arī tādas īpašas infrastruktūras izveides izmaksas, kas saistīta ar tabakas izstrādājumu pēcpatēriņa savākšanu, piemēram, atbilstošām atkritumu tvertnēm sabiedriskās vietās ar augstu piegūzējuma tendenci. Ar piegūzējuma satīrīšanu saistīto izmaksu aprēķināšanas metodikā būtu jāņem vērā samērīguma apsvērumi. Lai līdz minimumam samazinātu administratīvās izmaksas, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai paredzēt finanšu iemaksas piegūzējuma satīrīšanas izmaksām, nosakot pienācīgas fiksētas summas daudziem gadiem.
- (23) Tas, ka lielu procentuālo daļu no jūras piegūzējuma ar plastmasu veido izmesti, tostarp pamesti un pazaudēti zvejas rīki, liecina, ka spēkā esošās juridiskās prasības, kas noteiktas Regulā (EK) Nr. 1224/2009, Direktīvā 2000/59/EK un Direktīvā 2008/98/EK, pietiekami nestimulē šādu zvejas rīku atgādāšanu krastā savākšanai un apstrādei. Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/883 ⁽¹⁸⁾ izveidotā sistēma, kas paredz netiešu maksu, nodrošina sistēmu, lai kuģiem likvidētu stimulu izgāzt savus atkritumus jūrā, un nodrošina tiesības uz atkritumu nodošanu. Tomēr šo sistēmu vajadzētu papildināt ar papildu finansiāliem stimuliem, kas rosinātu zvejniekus nogādāt par atkritumiem kļuvušus zvejas rīkus krastā un tā izvairīties no iespējama netiešās maksas paaugstinājuma. Tā kā zvejas rīku plastmasas komponentiem ir liels pārstrādes potenciāls, dalībvalstīs saskaņā ar principu "piesārņotājs maksā" būtu jāievieš ražotāja paplašināta atbildība attiecībā uz plastmasu saturošiem zvejas rīkiem un zvejas rīku komponentiem, lai tādējādi nodrošinātu par atkritumiem kļuvušu zvejas rīku dalītu vākšanu un finansētu to videi nekaitīgu apsaimniekošanu, jo īpaši pārstrādi.
- (24) Saskaņā ar ražotāju paplašinātu atbildību par plastmasu saturošiem zvejas rīkiem dalībvalstīm saskaņā ar šajā direktīvā noteiktajiem ziņošanas pienākumiem būtu jāpārtrauc un jānovērtē plastmasu saturoši zvejas rīki.
- (25) Lai gan jebkāds plastmasu saturošs jūras piegūzējums rada risku videi un cilvēka veselībai un būtu jāapkaro, būtu jāņem vērā arī samērīguma apsvērumi. Tāpēc paši zvejnieki un amatnieki, kas izgatavo plastmasu saturošus zvejas rīkus, nebūtu jāuzskata par ražotājiem, un viņi nebūtu jānosaka par atbildīgiem par to pienākumu izpildi, kas izriet no ražotāja paplašinātas atbildības.
- (26) Efektīvs rīks šīs direktīvas mērķu sasniegšanai var būt ekonomiski un cita veida stimuli, ar kuriem veicināt patērētāju ilgtspējīgas izvēles un patērētāju atbildīgu uzvedību.
- (27) Viens no jūras piegūzējuma veidiem, kurš visbiežāk sastopams Savienības pludmalēs, ir dzērienu pudeles, kas ir vienreizlietojami plastmasas izstrādājumi. Tā iemesls ir neefektīvas dalītās vākšanas sistēmas un patērētāju nepietiekama iesaistīšanās šajās sistēmās. Ir jāveicina efektīvākas dalītās vākšanas sistēmas. Tāpēc attiecībā uz tādām dzērienu pudelēm, kas ir vienreizlietojami plastmasas izstrādājumi, būtu jānosaka minimālais dalītās vākšanas mērķrādītājs. Lai arī saskaņā ar pienākumu atkritumus savākt dalīti ir paredzēta prasība, ka atkritumi pēc to veida un īpašībām turami atsevišķi, vajadzētu būt iespējai konkrētus atkritumu veidus savākt vienkopos, ar noteikumu, ka tas netraucē veikt atkritumu kvalitatīvu pārstrādi, ievērojot atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 10. panta 2. punktu un 3. punkta a) apakšpunktu. Dalītās vākšanas mērķrādītāja noteikšanā būtu jābalstās uz to dzērienu vienreizlietojamo plastmasas pudeļu apjomu, kuras laistas tirgū dalībvalstī vai – alternatīvā kārtā – uz dzērienu vienreizlietojamo plastmasas pudeļu atkritumu apjomu, kas radušies dalībvalstī. Dalībvalstī radušos atkritumu apmēra aprēķināšanā būtu pienācīgi jāņem vērā visas par atkritumiem kļuvušās dzērienu vienreizlietojamās plastmasas pudeles, tostarp tās, kas kļuvušas par piegūzējumu, nevis tiek izmestas,

⁽¹⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/883 (2019. gada 17. aprīlis) par ostas atkritumu pieņemšanas iekārtām kuģu atkritumu nodošanai un ar ko groza Direktīvu 2010/65/ES un atceļ Direktīvu 2000/59/EK (OV L 151, 7.6.2019., 116. lpp.).

izmantojot atkritumu savākšanas sistēmas. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai sasniegt minēto minimālo mērķrādītāju, nosakot tādu dzērienu pudeļu, kas ir vienreizlietojami plastmasas izstrādājumi, dalītās vākšanas mērķrādītāju ražotāja paplašinātās atbildības shēmās, izveidojot depozīta sistēmas, vai izmantojot jebkādu citu pasākumus, ko tās uzskata par lietderīgiem. Tam būs tieša, pozitīva ietekme uz atkritumu savākšanas rādītājiem, savāktā materiāla un pārstrādātā materiāla kvalitāti, un tas pavērs izdevības pārstrādes uzņēmumiem un pārstrādātā materiāla tirgum. Tādējādi tiks veicināta Direktīvā 94/62/EK noteiktā izlietotā iepakojuma pārstrādes mērķrādītāju sasniegšana.

- (28) Nolūkā novērst piegružošanu un cita veida nepareizu atkritumu izmešanu, kas rada plastmasu saturošu jūras piegružojumu, ir svarīgi, lai vienreizlietojamu plastmasas izstrādājumu patērētāji un plastmasu saturošu zvejas rīku lietotāji būtu pienācīgi informēti par to, kādas ir pieejamās atkārtoti izmantojamās alternatīvas un atkārtotas izmantošanas sistēmas, piemērotākās pieejamās atkritumu apsaimniekošanas iespējas, un/vai par to, kā tos izmest nevajadzētu, un par piemērotas atkritumu apsaimniekošanas paraugpraksi un kāda ietekme uz vidi ir nepareizai atkritumu izmešanai, kā arī par konkrētu vienreizlietojamu plastmasas izstrādājumu un zvejas rīku plastmasas saturu un par to, kā nepareizi izmesti atkritumi ietekmē kanalizācijas tīklu. Tāpēc dalībvalstīm būtu jāiesteno informētības vairošanas pasākumi, kas nodrošina, ka minētajiem patērētājiem un lietotājiem tiek sniegta šāda informācija. Informācijai nebūtu jāsaturs nekāda reklāma, kas veicinātu vienreizlietojamu plastmasas izstrādājumu izmantošanu. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izvēlēties tos pasākumus, kas ir vispiemērotākie atkarībā no izstrādājuma rakstura vai izmantojuma. Informētības vairošanas pasākumu izmaksas būtu jāsedz vienreizlietojamu plastmasas izstrādājumu un plastmasu saturošu zvejas rīku ražotājiem saskaņā ar savu ražotāja paplašināto atbildību.
- (29) Šīs direktīvas mērķis ir aizsargāt vidi un cilvēka veselību. Tiesa jau daudzkārt norādījusi – principā liegt attiecīgajām personām iespēju atsaukties uz direktīvā uzliktajiem pienākumiem būtu nesaderīgi ar saistošo raksturu, kāds direktīvai ir piešķirts ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 288. panta trešo daļu. Minētais apsvērumš jo īpaši ir piemērojams tādai direktīvai, kuras mērķis ir novērst un samazināt konkrētu plastmasas izstrādājumu ietekmi uz ūdens vidi.
- (30) Ir svarīgi pārraudzīt jūras piegružojuma līmeņus Savienībā, lai izvērtētu šīs direktīvas īstenošanu. Saskaņā ar Direktīvu 2008/56/EK dalībvalstīm ir pienākums regulāri pārraudzīt jūras piegružojuma īpašības un daudzumu, tostarp jūras piegružošanu ar plastmasu. Minētos pārraudzības datus arī jāpaziņo Komisijai.
- (31) Dalībvalstīm būtu jāpieņem noteikumi par sankcijām, kas ir piemērojamas par valsts noteikumu, kas pieņemti, pamatojoties uz šo direktīvu, pārkāpumiem, un būtu jāveic visi pasākumi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to īstenošana. Paredzētajām sankcijām vajadzētu būt iedarbīgām, samērīgām un atturošām.
- (32) Saskaņā ar 22. punktu 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽¹⁹⁾ Komisijai šī direktīva būtu jānovērtē. Novērtējuma pamatā būtu jāliek šīs direktīvas īstenošanas laikā gūtā pieredze un savāktie dati un saskaņā ar Direktīvu 2008/56/EK un 2008/98/EK savāktie dati. Balstoties uz izvērtējumu, vajadzētu varēt noskaidrot, vai ir vajadzīgi vēl citi pasākumi, tostarp Savienības mēroga samazināšanas mērķrādītāju noteikšana 2030. gadam un pēc tam, un vai, ņemot vērā datus no jūras piegružojuma pārraudzīšanas Savienībā, ir jāpārskata pielikums, kurā uzskaitīti vienreizlietojami plastmasas izstrādājumi, un tas, vai šīs direktīvas piemērošanas jomu var paplašināt, ietverot citus vienreizlietojamus plastmasas izstrādājumus.
- (33) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai attiecībā uz metodiku, kā aprēķināt un verificēt tādu vienreizlietojamu plastmasas izstrādājumu gada patēriņu, kuriem ir noteikti patēriņa samazināšanas mērķrādītāji; noteikumiem, kā aprēķināt un verificēt to, vai ir sasniegti mērķrādītāji par dzērienu vienreizlietojamās plastmasas pudeļu minimālo pārstrādāto materiālu; konkrētiem vienreizlietojamiem plastmasas izstrādājumiem piestiprināmā marķējuma specifikācijām; metodiku, kā aprēķināt un verificēt tādu vienreizlietojamu plastmasas izstrādājumu savākšanas mērķrādītājus, kuriem noteikti dalītās savākšanas mērķrādītāji; un to, kādā formātā jāziņo dati un informācija par šīs direktīvas īstenošanu. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽²⁰⁾.
- (34) Ir atbilstīgi ļaut dalībvalstīm izvēlēties dažus šīs direktīvas noteikumus īstenot, izmantojot kompetento iestāžu un attiecīgo ekonomikas nozaru nolīgumus ar noteikumu, ka ievērotas konkrētas prasības.
- (35) Piegružošanas apkarošana kopīgiem spēkiem jāveic kompetentajām iestādēm, ražotājiem un patērētājiem. Publiskā sektora iestādēm, tostarp Savienības iestādēm, vajadzētu rādīt piemēru,

⁽¹⁹⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

⁽²⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (36) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus – proti, novērst un samazināt konkrētu vienreizlietojamu plastmasas izstrādājumu, izstrādājumiem, kas izgatavoti no oksonoārdāmas plastmasas, un plastmasu saturošu zvejas rīku ietekmi uz vidi un cilvēka veselību, un veicināt pāreju uz aprites ekonomiku, tostarp attīstīt inovatīvus un ilgtspējīgus darījumdarbības modeļus, izstrādājumus un materiālus, tādējādi sekmējot arī iekšējā tirgus efektīvu darbību –, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tās mēroga un iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Mērķi

Šīs direktīvas mērķi ir novērst un samazināt konkrētu vienreizlietojamu plastmasas izstrādājumu un plastmasu saturošu zvejas rīku ietekmi uz vidi, īpaši ūdens vidi, un cilvēka veselību, kā arī veicināt pāreju uz aprites ekonomiku ar inovatīviem un ilgtspējīgiem darījumdarbības modeļiem, izstrādājumiem un materiāliem, tādējādi sekmējot arī iekšējā tirgus efektīvu darbību.

2. pants

Darbības joma

1. Šo direktīvu piemēro pielikumā uzskaitītajiem vienreizlietojamiem plastmasas izstrādājumiem, izstrādājumiem, kas izgatavoti no oksonoārdāmas plastmasas, un plastmasu saturošiem zvejas rīkiem.
2. Ja šī direktīva ir pretrunā Direktīvai 94/62/EK vai 2008/98/EK, noteicošā ir šī direktīva.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "plastmasa" ir materiāls, kas sastāv no polimēra, kā tas definēts Regulas (EK) Nr. 1907/2006 3. panta 5. punktā, kuram var būt pievienotas piedevas vai citas vielas, un kas spēj funkcionēt kā gatavo izstrādājumu galvenā strukturālā sastāvdaļa, izņemot ķīmiski nemodificētus dabiskos polimērus;
- 2) "vienreizlietojams plastmasas izstrādājums" ir izstrādājums, kas pilnībā vai daļēji izgatavots no plastmasas un kas nav iecerēts, konstruēts vai laists tirgū kā tāds, kurš savā kalpošanas laikā tiek vairākkārt pārvietots vai apgrozīts, proti, nodots atpakaļ ražotājam atkārtotai uzpildīšanai vai atkārtotai izmantošanai tādām pašām mērķim, kādam tas sākotnēji iecerēts;
- 3) "oksonoārdāma plastmasa" ir plastmasas materiāli, kas ietver piedevas, kuru oksidācijas rezultātā notiek plastmasas materiāla sadrumstalošanās mikrofragmentos vai ķīmiska sadalīšanās;
- 4) "zvejas rīks" ir jebkurš priekšmets vai aprīkojuma daļa, ko zvejā vai akvakultūrā izmanto jūras bioloģisko resursu zvejošanai, ķeršanai vai audzēšanai, vai kas peld pa jūras ūdens virsmu un tiek izmantots šādu jūras bioloģisko resursu pievilināšanai un ķeršanai vai audzēšanai;
- 5) "par atkritumiem kļuvis zvejas rīks" ir jebkurš zvejas rīks, ko aptver Direktīvas 2008/98/EK 3. panta 1. punkta atkritumu definīcija, tostarp visas atsevišķās sastāvdaļas, vielas vai materiāli, kas zvejas rīka izmešanas, tostarp pamešanas vai pazaudēšanas brīdī, bija tā daļa vai tam piestiprināti;
- 6) "laist tirgū" nozīmē izstrādājumu pirmo reizi darīt pieejamu dalībvalsts tirgū;

- 7) "darīt pieejamu tirgū" nozīmē komercdarbības gaitā par maksu vai bez maksas piegādāt izstrādājumu izplatīšanai, patēriņam vai izmantošanai dalībvalsts tirgū;
- 8) "saskaņotais standarts" ir saskaņotais standarts, kas definēts Regulas (ES) Nr. 1025/2012 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā;
- 9) "atkritumi" ir atkritumi, kas definēti Direktīvas 2008/98/EK 3. panta 1. punktā;
- 10) "ražotāja paplašinātās atbildības shēma" ir ražotāja paplašinātās atbildības shēma, kas definēta Direktīvas 2008/98/EK 3. panta 21. punktā;
- 11) "ražotājs" ir:
  - a) jebkura fiziska vai juridiska persona, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī un kas profesionāli ražo, piepilda, pārdod vai importē, neatkarīgi no izmantotajiem tirdzniecības paņēmieniem – tostarp ar distances līgumiem, kas definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/83/ES ⁽²¹⁾ 2. panta 7. punktā, – un minētajā dalībvalstī laiž tirgū vienreizlietojamus plastmasas izstrādājumus, pildītus vienreizlietojamus plastmasas izstrādājumus vai plastmasu saturošus zvejas rīkus, izņemot personas, kas veic Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1380/2013 ⁽²²⁾ 4. panta 28. punktā definētās zvejas darbības; vai
  - b) jebkura fiziska vai juridiska persona, kas veic uzņēmējdarbību vienā dalībvalstī vai trešā valstī un kas ar distances līgumiem, kas definēti Direktīvas 2011/83/ES 2. panta 7. punktā, profesionāli tieši pārdod citā dalībvalstī privātām mājsaimniecībām vai lietotājiem, kas nav privātās mājsaimniecības, vienreizlietojamus plastmasas izstrādājumus, pildītus vienreizlietojamus plastmasas izstrādājumus vai plastmasu saturošus zvejas rīkus, izņemot personas, kuras veic Regulas (ES) Nr. 1380/2013 4. panta 28. punktā definētās zvejas darbības;
- 12) "savākšana" ir savākšana, kas definēta Direktīvas 2008/98/EK 3. panta 10. punktā;
- 13) "dalīta savākšana" ir savākšana, kas definēta Direktīvas 2008/98/EK 3. panta 11. punktā;
- 14) "apstrāde" ir apstrāde, kas definēta Direktīvas 2008/98/EK 3. panta 14. punktā;
- 15) "iepakojums" ir iepakojums, kas definēts Direktīvas 94/62/EK 3. panta 1. punktā;
- 16) "bionoārdāma plastmasa" ir plastmasa, kura spēj fizikāli un bioloģiski sadalīties tā, ka tā pilnībā pārveidojas par oglekļa dioksīdu (CO₂), biomasu un ūdeni, un saskaņā ar Eiropas standartiem attiecībā uz iepakojumu ir reģenerējama, izmantojot kompostēšanu un anaerobo noārdīšanu;
- 17) "ostas atkritumu pieņemšanas iekārtas" ir ostas uzņemšanas iekārtas, kas definētas Direktīvas 2000/59/EK 2. panta e) punktā;
- 18) "tabakas izstrādājumi" ir tabakas izstrādājumi, kas definēti Direktīvas 2014/40/ES 2. panta 4. punktā.

4. pants

Patēriņa samazināšana

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai panāktu vērienīgu un ilgtspējīgu pielikuma A daļā uzskaitīto vienreizlietojamo plastmasas izstrādājumu patēriņa samazinājumu, ievērojot Savienības atkritumu apsaimniekošanas politikas vispārējos mērķus, jo īpaši atkritumu rašanās novēršanu, veicinot būtiskas pieaugošā patēriņa tendenču izmaiņas pretējā virzienā. Ar minētajiem pasākumiem līdz 2026. gadam – salīdzinājumā ar 2022. gadu – panāk izmērāmu kvantitatīvu pielikuma A daļā uzskaitīto vienreizlietojamo plastmasas izstrādājumu patēriņa samazinājumu dalībvalsts teritorijā.

⁽²¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (OV L 304, 22.11.2011., 64. lpp.).

⁽²²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1380/2013 (2013. gada 11. decembris) par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK (OV L 354, 28.12.2013., 22. lpp.).

Dalībvalstis līdz 2021. gada 3. jūlijam sagatavo aprakstu par pasākumiem, kurus tās ir pieņēmušas, ievērojot pirmo daļu, paziņo aprakstu Komisijai un dara to publiski pieejamu. Dalībvalstis aprakstā izklāstītos pasākumus iestrādā 11. pantā minētajos plānos vai programmās, kad minētie plāni vai programmas pirmo reizi tiek atjaunināti saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem, ar kuriem reglamentē minētos plānus vai programmas, vai iestrādā jebkādas citās programmās, kuras izstrādātas īpaši minētajam nolūkam.

Pasākumi var ietvert valsts patēriņa samazināšanas mērķrādītāju noteikšanu, pasākumus, ar ko nodrošina, ka tirdzniecības vietās galapatērētājam ir pieejamas atkārtoti izmantojamas alternatīvas pielikuma A daļā uzskaitītajiem vienreizlietojamiem plastmasas izstrādājumiem, ekonomiskus instrumentus, piemēram tādus, ar ko nodrošina, ka tirdzniecības vietās galapatērētāji minētos vienreizlietojamus plastmasas izstrādājumus nevar saņemt bez maksas, un nolīgumus, kā minēts 17. panta 3. punktā. Dalībvalstis, atkāpjoties no Direktīvas 94/62/EK 18. panta, var paredzēt tirdzniecības ierobežojumus ar mērķi novērst to, ka šādi izstrādājumi kļūst par piegružojumu, lai nodrošinātu, ka tos aizstāj ar alternatīvām, kas ir atkārtoti izmantojamas vai nesatur plastmasu. Pasākumi var atšķirties atkarībā no tā, kāda ir minēto vienreizlietojamo plastmasas izstrādājumu ietekme uz vidi visā to aprites ciklā, tostarp tad, kad tie kļūst par piegružojumu.

Saskaņā ar šo punktu pieņemtie pasākumi ir samērīgi un nediskriminējoši. Dalībvalstis par minētajiem pasākumiem paziņo Komisijai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/1535 ⁽²³⁾, ja tas ir prasīts minētajā direktīvā..

Lai nodrošinātu šā punkta pirmās daļas ievērošanu, katra dalībvalsts pārrauga pielikuma A daļā uzskaitītos vienreizlietojamo plastmasas izstrādājumus, kuri laisti tirgū, un veiktos samazināšanas pasākumus, un par panākto progresu ziņo Komisijai saskaņā ar šā panta 2. punktu un 13. panta 1. punktu, lai noteiktu saistošus kvantitatīvus Savienības mērķrādītājus patēriņa samazināšanai.

2. Komisija līdz 2021. gada 3. janvārim pieņem īstenošanas aktu, ar kuru nosaka metodiku, kā aprēķina un verificē pielikuma A daļā uzskaitīto vienreizlietojamo plastmasas izstrādājumu patēriņa vērienīgo un pastāvīgo samazinājumu. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 16. panta 2. punktā.

5. pants

Ierobežojumi laišanai tirgū

Dalībvalstis aizliedz tirgū laist pielikuma B daļā uzskaitītos vienreizlietojamus plastmasas izstrādājumus un no oksonoārdāmas plastmasas izgatavotus izstrādājumus.

6. pants

Prasības attiecībā uz izstrādājumu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pielikuma C daļā uzskaitītos vienreizlietojamus plastmasas izstrādājumus, kam ir plastmasu saturoši korķīši un vāciņi, var laist tirgū tikai tad, ja korķīši un vāciņi visā iecerētajā izstrādājumu lietošanas posmā neatdalās no taras.

2. Šā panta vajadzībām par korķīšiem un vāciņiem, kas izgatavoti no plastmasas, neuzskata metāla korķīšus un vāciņus ar plastmasas blīvēm.

3. Komisija līdz 2019. gada 3. oktobrim prasa Eiropas standartizācijas organizācijām izstrādāt saskaņotus standartus saistībā ar 1. punktā minēto prasību. Minētajos standartos jo īpaši ņem vērā nepieciešamību nodrošināt nepieciešamo dzērienu taras noslēgšanas izturību, uzticamību un drošumu, tostarp attiecībā uz dzērienu taru, kas paredzēta gāzētiem dzērieniem.

⁽²³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/1535 (2015. gada 9. septembris), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā (OV L 241, 17.9.2015., 1. lpp.).

4. No dienas, kad atsaucies uz šā panta 3. punktā minētajiem saskaņotajiem standartiem ir publicētas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, 1. punktā minētos vienreizlietojamās plastmasas izstrādājumus, kas atbilst minētajiem standartiem vai to daļām, uzskata par tādiem, kas atbilst 1. punktā paredzētajai prasībai.

5. Attiecībā uz dzērienu pudelēm, kas uzskaitītas pielikuma F daļā, katra dalībvalsts nodrošina, ka:

a) no 2025. gada pielikuma F daļā uzskaitītās dzērienu pudeles, kuru galvenā sastāvdaļa ir polietilēntereftalāts ("PET pudeles"), satur vismaz 25 % pārstrādātas plastmasas, aprēķinot to kā vidējo rādītāju visām PET pudelēm, kuras laistas tirgū minētās dalībvalsts teritorijā; un

b) no 2030. gada pielikuma F daļā uzskaitītās dzērienu pudeles satur vismaz 30 % pārstrādātas plastmasas, aprēķinot to kā vidējo rādītāju visām šādām dzērienu pudelēm, kuras laistas tirgū minētās dalībvalsts teritorijā.

Komisija līdz 2022. gada 1. janvārim pieņem īstenošanas aktus, kuros paredz noteikumus šā punkta pirmajā daļā noteiktā mērķrādītāja aprēķināšanai un verificācijai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 16. panta 2. punktā.

7. pants

Marķēšanas prasības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka uz visiem pielikuma D daļā uzskaitītajiem, tirgū laistajiem vienreizlietojamiem plastmasas izstrādājumiem – uz to iepakojuma vai uz paša izstrādājuma – ir skaidri saredzams, skaidri salasāms un neizdzēšams marķējums, ar ko patērētājus informē par:

a) izstrādājuma piemērotiem atkritumu apsaimniekošanas veidiem vai veidiem, kā minēto izstrādājumu nevajag izmest atkritumos, ievērojot atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju; un

b) plastmasu klātesamību izstrādājumā un par attiecīgo negatīvo ietekmi uz vidi, kas rodas no pieguzošanas vai cita veida nepareizas izstrādājuma izmešanas atkritumos.

Komisija nosaka saskaņotas marķēšanas specifikācijas saskaņā ar 2. punktu.

2. Komisija līdz 2020. gada 3. jūlijam pieņem īstenošanas aktu, kurā nosaka 1. punktā minētās saskaņotās marķējuma specifikācijas, ar kurām:

a) paredz, ka pielikuma D daļas 1., 2. un 3. punktā uzskaitīto vienreizlietojamo plastmasas izstrādājumu marķējumu uzliek uz minēto izstrādājumu pārdošanas vai grupas iepakojuma. Ja vairākas pārdošanas vienības tiek grupētas pārdošanas vietā, uz katras pārdošanas vienības iepakojuma ir marķējums. Marķējums nav obligāts iepakojumam, kura virsmas platība ir mazāka par 10 cm²;

b) paredz, ka pielikuma D daļas 4. punktā uzskaitīto vienreizlietojamo plastmasas izstrādājumu marķējumu uzliek uz paša izstrādājuma; un

c) apsver pastāvošas nozares brīvprātīgas pieejas un īpašu uzmanību pievērš nepieciešamībai izvairīties no informācijas, kas maldina patērētājus.

Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 16. panta 2. punktā.

3. Šā panta noteikumi par tabakas izstrādājumiem papildina tos, kuri paredzēti Direktīvā 2014/40/ES.

8. pants

Ražotāja paplašināta atbildība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka attiecībā uz visiem pielikuma E daļā uzskaitītajiem vienreizlietojamiem plastmasas izstrādājumiem, kas laisti dalībvalsts tirgū, tiek izveidotas ražotāja paplašinātas atbildības shēmas saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 8. un 8.a pantu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka šīs direktīvas pielikuma E daļas I sadaļā uzskaitīto vienreizlietojamo plastmasas izstrādājumu ražotāji sedz izmaksas, ievērojot noteikumus par ražotāja paplašināto atbildību Direktīvā 2008/98/EK un 94/62/EK un, ciktāl tās jau nav ietvertas, sedz šādas izmaksas:

- a) izmaksas saistībā ar šīs direktīvas 10. pantā minētajiem informētības vairošanas pasākumiem attiecībā uz minētajiem izstrādājumiem;
- b) izmaksas saistībā ar to izstrādājumu atkritumu savākšanu, kuri izmesti publiskās savākšanas sistēmās, tostarp infrastruktūru un tās darbību, un minēto atkritumu pēcāku transportēšanu un apstrādi; un
- c) izmaksas saistībā ar minēto izstrādājumu radīta piegružojuma satīrīšanu un tā pēcāku transportēšanu un apstrādi.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka pielikuma E daļas II un III sadaļā minēto vienreizlietojamo plastmasas izstrādājumu ražotāji sedz vismaz šādas izmaksas:

- a) izmaksas saistībā ar 10. pantā minētajiem informētības vairošanas pasākumiem attiecībā uz minētajiem izstrādājumiem;
- b) izmaksas saistībā ar minēto izstrādājumu radīta piegružojuma satīrīšanu un tā pēcāku transportēšanu un apstrādi; un
- c) izmaksas saistībā ar datu vākšanu un ziņošanu saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 8.a panta 1. punkta c) apakšpunktu.

Attiecībā uz šīs direktīvas pielikuma E daļas III sadaļā uzskaitītajiem vienreizlietojamiem plastmasas izstrādājumiem dalībvalstis nodrošina, ka ražotāji papildus minētajam sedz izmaksas saistībā ar minēto izstrādājumu atkritumu, kuri izmesti publiskās savākšanas sistēmās, savākšanu, tostarp infrastruktūru un tās darbību, un minēto atkritumu pēcāku transportēšanu un apstrādi. Izmaksas var ietvert īpašas infrastruktūras izveidi minēto izstrādājumu atkritumu savākšanai, piemēram, atbilstošas atkritumu tvertnes sabiedriskās vietās ar augstu piegružošanas tendenci.

4. Šā panta 2. un 3. punktā minētās sedzamās izmaksas nepārsniedz izmaksas, kas ir nepieciešamas, lai tajos minētos pakalpojumus sniegtu izmaksu ziņā optimālā veidā, un attiecīgie dalībnieki tās nosaka pārredzamā veidā. Izmaksas saistībā ar piegružojuma satīrīšanu ir ierobežotas un ietver vienīgi darbības, ko veic publiskas iestādes vai kas tiek veiktas to vārdā. Aprēķināšanas metodiku izstrādā tā, lai izmaksas saistībā ar piegružojuma satīrīšanu varētu noteikt samērīgā veidā. Lai līdz minimumam samazinātu administratīvās izmaksas, dalībvalstis var noteikt finanšu iemaksas piegružojuma satīrīšanas izmaksām, nosakot pienācīgas fiksētas summas daudziem gadiem.

Komisija, konsultējoties ar dalībvalstīm, publicē pamatnostādnes kritērijiem par izmaksām saistībā ar šā panta 2. un 3. punktā minētā piegružojuma satīrīšanu.

5. Dalībvalstis skaidri definē visu iesaistīto dalībnieku uzdevumus un pienākumus.

Attiecībā uz iepakojumu minētos uzdevumus un pienākumus definē saskaņā ar Direktīvu 94/62/EK.

6. Katra dalībvalsts atļauj ražotājiem, kuri veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī un izstrādājumus laiž tās tirgū, iecelt juridisku vai fizisku personu, kas reģistrēta tās teritorijā, kā pilnvaroto pārstāvi, lai tā pildītu ražotāja pienākumus, kas saistīti ar ražotāja paplašinātas atbildības shēmām attiecīgās dalībvalsts teritorijā.

7. Katra dalībvalsts nodrošina, ka ražotājs, kas veic uzņēmējdarbību minētās dalībvalsts teritorijā, kurš pārdod pielikuma E daļā uzskaitītos vienreizlietojamās plastmasas izstrādājumus un plastmasu saturošus zvejas rīkus citā dalībvalstī, kurā tas neveic uzņēmējdarbību, iecel pilnvarotu pārstāvi minētajā citā dalībvalstī. Pilnvarotais pārstāvis ir persona, kas atbildīga par minētā ražotāja pienākumu izpildi, ievērojot šo direktīvu, minētās citas dalībvalsts teritorijā.

8. Dalībvalstis nodrošina, ka attiecībā uz visiem plastmasu saturošiem zvejas rīkiem, kas laisti dalībvalsts tirgū, tiek izveidotas ražotāja paplašinātas atbildības shēmas saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 8. un 8.a pantu.

Dalībvalstis, kurām ir "jūras ūdeņi", kā definēts Direktīvas 2008/56/EK 3. panta 1. punktā, nosaka valsts minimālu ikgadēju rādītāju par atkritumiem kļuvušu plastmasu saturošu zvejas rīku savākšanai pārstrādes nolūkā.

Dalībvalstis pārrauga plastmasu saturošu zvejas rīkus, kas tiek laisti dalībvalsts tirgū, kā arī savāktos par atkritumiem kļuvošos plastmasu saturošos zvejas rīkus, un ziņo Komisijai saskaņā ar šīs direktīvas 13. panta 1. punktu nolūkā noteikt saistošus kvantitatīvus Savienības mērķrādītājus attiecībā uz savākšanu.

9. Attiecībā uz ražotāja paplašinātas atbildības shēmām, kas izveidotas saskaņā ar šā panta 8. punktu, dalībvalstis nodrošina, ka plastmasu saturošu zvejas rīku ražotāji sedz izmaksas par tādu par atkritumiem kļuvošu plastmasu saturošu zvejas rīku dalītu savākšanu, kas nogādāti pienācīgās ostas atkritumu pieņemšanas iekārtās saskaņā ar Direktīvu (ES) 2019/883 vai citās līdzvērtīgās savākšanas sistēmās, uz ko neattiecas minētā direktīva, un izmaksas par to pēcāku transportēšanu un apstrādi. Ražotāji sedz arī izmaksas par 10. pantā minētajiem informētības vairošanas pasākumiem attiecībā uz plastmasu saturošiem zvejas rīkiem.

Šajā punktā noteiktās prasības papildina prasības, kas piemērojamas atkritumiem no zvejas kuģiem un noteiktas Savienības tiesību aktus par ostas atkritumu pieņemšanas iekārtām.

Neskarot tehniskos pasākumus, kas paredzēti Padomes Regulā (EK) Nr. 850/98 ⁽²⁴⁾, Komisija prasa Eiropas standartizācijas organizācijām izstrādāt saskaņotus standartus attiecībā uz zvejas rīku projektēšanu atbilstīgi aprites principam, lai sekmētu sagatavošanu atkārtotai izmantošanai un veicinātu pārstrādi aprites cikla beigās.

9. pants

Dalīta savākšana

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai pārstrādes nolūkos nodrošinātu dalītu savākšanu:

- a) līdz 2025. gadam – tādu pielikuma F daļā uzskaitīto par atkritumiem kļuvošu vienreizlietojamo plastmasas izstrādājumu daudzumu, kas ir vienāds ar 77 % no šādu vienreizlietojamo plastmasas izstrādājumu daudzuma pēc masas, kas attiecīgajā gadā laisti tirgū;
- b) līdz 2029. gadam – tādu pielikuma F daļā uzskaitīto par atkritumiem kļuvošu vienreizlietojamo plastmasas izstrādājumu daudzumu, kas ir vienāds ar 90 % no šādu vienreizlietojamo plastmasas izstrādājumu daudzuma pēc masas, kas attiecīgajā gadā laisti tirgū.

Pielikuma F daļā uzskaitīto vienreizlietojamo plastmasas izstrādājumu daudzumu, kas laisti tirgū dalībvalstī, var uzskatīt par vienādu ar to atkritumu daudzumu, kuri radušies no šādiem izstrādājumiem, tostarp kā piegružojums, minētajā dalībvalstī tajā pašā gadā.

Lai sasniegtu šo mērķi, dalībvalstis inter alia var:

- a) izveidot depozīta sistēmas;
- b) attiecīgajām ražotāja paplašinātas atbildības shēmām noteikt dalītās savākšanas mērķrādītājus.

Pirmo daļu piemēro, neskarot Direktīvas 2008/98/EK 10. panta 3. punkta a) apakšpunktu.

2. Komisija atvieglo informācijas apmaiņu un dalīšanos paraugpraksē starp dalībvalstīm par pienācīgiem pasākumiem 1. punktā noteikto mērķrādītāju sasniegšanai, tostarp par depozīta sistēmām. Komisija šādas informācijas un paraugprakses apmaiņas rezultātus dara publiski pieejamus.

3. Komisija līdz 2020. gada 3. jūlijam pieņem īstenošanas aktu, kurā nosaka metodiku šā panta 1. punktā noteikto dalītas savākšanas mērķrādītāju aprēķināšanai un verifikācijai. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 16. panta 2. punktā.

10. pants

Informētības vairošanas pasākumi

Dalībvalstis veic pasākumus, lai informētu patērētājus un stimulētu patērētāju atbildīgu uzvedību, nolūkā samazināt piegružojumu no izstrādājumiem, uz kuriem attiecas šī direktīva, un veic pasākumus, lai pielikuma G daļā uzskaitīto vienreizlietojamo plastmasas izstrādājumu patērētājus un plastmasu saturošu zvejas rīku lietotājus informētu par:

- a) to, kādas ir minētajiem vienreizlietojamiem plastmasas izstrādājumiem un plastmasu saturošiem zvejas rīkiem pieejamās atkārtoti izmantojamās alternatīvas, atkārtotas izmantošanas sistēmas un atkritumu apsaimniekošanas iespējas, kā arī piemērotas atkritumu apsaimniekošanas paraugprakse, ko īsteno saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 13. pantu;
- b) to, kā vidi, jo īpaši jūras vidi, ietekmē piegružošana vai citi minēto vienreizlietojamo plastmasas izstrādājumu vai plastmasu saturošu zvejas rīku nepareizas izmešanas atkritumos veidi; un

⁽²⁴⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 850/98 (1998. gada 30. marts) par zvejas resursu saglabāšanu, izmantojot tehniskos līdzekļus jūras organismu mazuļu aizsardzībai (OV L 125, 27.4.1998., 1. lpp.).

- c) minēto vienreizlietojamo plastmasas izstrādājumu nepareizas izmešanas atkritumos veidu ietekmi uz kanalizācijas tīklu.

11. pants

Pasākumu saskaņošana

Neskarot šīs direktīvas 4. panta 1. punkta pirmo daļu, katra dalībvalsts nodrošina, ka šīs direktīvas transponēšanas un īstenošanas pasākumi ir neatņemami piederīgi un pieskaņoti pasākumu programmām, kas izveidotas saskaņā ar Direktīvas 2008/56/EK 13. pantu dalībvalstīs, kurām ir jūras ūdeņi, pasākumu programmām, kas izveidotas saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 11. pantu, atkritumu apsaimniekošanas plāniem un atkritumu rašanās novēršanas programmām, kas izveidotas saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 28. un 29. pantu, un atkritumu pieņemšanas un apsaimniekošanas plāniem, kas izveidoti saskaņā ar Direktīvu (ES) 2019/883.

Lai nodrošinātu, ka netiek apdraudēta ne pārtikas higiēna, ne pārtikas nekaitīgums, dalībvalstu veiktie šīs direktīvas 4. līdz 9. panta transponēšanas un īstenošanas pasākumi atbilst Savienības tiesību aktiem par pārtiku. Dalībvalstis veicina to, ka attiecībā uz materiāliem, kas paredzēti saskarei ar pārtiku, pēc iespējas izmanto ilgtspējīgas alternatīvas vienreizlietojamai plastmasai.

12. pants

Specifikācijas un pamatnostādnes par vienreizlietojamiem plastmasas izstrādājumiem

Lai noteiktu, vai pārtikas tara ir uzskatāma par vienreizlietojamu plastmasas izstrādājumu šīs direktīvas nozīmē, papildus kritērijiem, kuri minēti pielikumā attiecībā uz pārtikas taru, izšķirīga loma ir tās tendencei kļūt par piegružojumu tās apjoma vai lieluma dēļ, jo īpaši attiecībā uz vienas porcijas pārtikas taru.

Komisija līdz 2020. gada 3. jūlijam, konsultējoties ar dalībvalstīm, publicē pamatnostādnes, kurās ietver attiecīgus piemērus tam, kas šīs direktīvas nolūkos ir uzskatāms par vienreizlietojamu plastmasas izstrādājumu.

13. pants

Informācijas sistēmas un ziņošana

1. Dalībvalstis par katru kalendāro gadu ziņo Komisijai šādu informāciju:
  - a) datus par pielikuma A daļā uzskaitītajiem vienreizlietojamiem plastmasas izstrādājumiem, kas katru gadu laisti dalībvalsts tirgū; tas parāda patēriņa samazinājumu, ko paredz 4. panta 1. punkts;
  - b) informāciju par dalībvalsts veiktajiem pasākumiem 4. panta 1. punkta izpildes nolūkā;
  - c) datus par pielikuma F daļā uzskaitītajiem vienreizlietojamiem plastmasas izstrādājumiem, kas katru gadu dalīti savākti dalībvalstī, – lai parādītu dalītas savākšanas mērķrādītāju sasniegšanu saskaņā ar 9. panta 1. punktu;
  - d) datus par plastmasu saturošiem zvejas rīkiem, kas laisti tirgū, un par atkritumiem kļuvušiem zvejas rīkiem, kas katru gadu savākti dalībvalstī;
  - e) informāciju par pārstrādātā materiāla saturu pielikuma F daļā minētajās dzērienu pudelēs – lai parādītu mērķrādītāju sasniegšanu, kas noteikti 6. panta 5. punktā; un
  - f) datus par pielikuma E daļas III sadaļā uzskaitīto vienreizlietojamo plastmasas izstrādājumu pēcpatēriņa atkritumiem, kuri savākti saskaņā ar 8. panta 3. punktu.

Datus un informāciju dalībvalstis paziņo elektroniski 18 mēnešos no tā pārskata gada beigām, par kuru tie tika savākti. Datus un informāciju paziņo formātā, kuru Komisija noteikusi saskaņā ar šā panta 4. punktu.

Pirmais ziņošanas periods ir 2022. kalendārais gads, izņemot pirmās daļas e) un f) punktu, attiecībā uz kuriem pirmais ziņošanas periods ir 2023. kalendārais gads.

2. Kopā ar datiem un informāciju, ko dalībvalstis paziņojušas saskaņā ar šo pantu, iesniedz kvalitātes pārbaudes ziņojumu. Datus un informāciju paziņo formātā, kuru Komisija noteikusi saskaņā ar 4. punktu.

3. Komisija pārskata datus un informāciju, kas paziņoti saskaņā ar šo pantu, un publicē ziņojumu par sava pārskata rezultātiem. Ziņojumā ietver datu un informācijas vākšanas organizatoriskā aspekta, datu avotu un dalībvalstu izmantotās metodikas, kā arī minēto datu un informācijas pilnīguma, ticamības, savlaicīguma un konsekvences novērtējumu. Novērtējums var ietvert konkrētus ieteikumus par veicamajiem uzlabojumiem. Ziņojumu izstrādā pēc tam, kad dalībvalstis pirmo reizi paziņojušas datus un informāciju, un pēc tam ar Direktīvas 94/62/EK 12. panta 3.c punktā paredzēto regularitāti.

4. Komisija līdz 2021. gada 3. janvārim pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem paredz formātu datu un informācijas paziņošanai saskaņā ar šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu un 2. punktu.

Komisija līdz 2020. gada 3. jūlijam pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem paredz formātu datu paziņošanai saskaņā ar šā panta 1. punkta c) un d) apakšpunktu un 2. punktu.

Komisija līdz 2022. gada 1. janvārim pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem paredz formātu datu un informācijas paziņošanai saskaņā ar šā panta 1. punkta e) un f) apakšpunktu un 2. punktu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 16. panta 2. punktā. Ņem vērā formātu, kas izstrādāts saskaņā ar Direktīvas 94/62/EK 12. pantu.

14. pants

Sankcijas

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti, ievērojot šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Paredzētās sankcijas ir efektīvas, samērīgas un atturošas. Dalībvalstis līdz 2021. gada 3. jūlijam par minētajiem noteikumiem un pasākumiem paziņo Komisijai un tai paziņo arī par jebkādiem turpmākiem grozījumiem vai izmaiņām, kas tos skar.

15. pants

Izvērtēšana un pārskatīšana

1. Komisija līdz 2027. gada 3. jūlijam šo direktīvu izvērtē. Izvērtējuma pamatā ir informācija, kas pieejama saskaņā ar 13. pantu. Dalībvalstis sniedz Komisijai jebkādu papildu informāciju, kas nepieciešama izvērtēšanai un šā panta 2. punktā minētā ziņojuma sagatavošanai.

2. Komisija Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai iesniedz ziņojumu par galvenajiem konstatējumiem izvērtējumā, kas veikts saskaņā ar 1. punktu. Ziņojumam attiecīgā gadījumā pievieno tiesību akta priekšlikumu. Minētajā priekšlikumā attiecīgā gadījumā nosaka saistošus kvantitatīvus patēriņa samazināšanas mērķrādītājus un nosaka saistošus savākšanas rādītājus par atkritumiem kļuvušiem zvejas rīkiem.

3. Ziņojumā iekļauj:

- a) izvērtējumu par to, vai ir jāpārskata pielikums, kurā uzskaitīti vienreizlietojami plastmasas izstrādājumi, tostarp no plastmasas izgatavoti korķīši un vāciņi, ko izmanto dzērienu stikla un metāla tarai;
- b) pētījumu par to, vai ir praktiski iespējams noteikt saistošus savākšanas rādītājus par atkritumiem kļuvušiem zvejas rīkiem un noteikt saistošus, kvantitatīvus Savienības mērķrādītājus jo īpaši pielikuma A daļā uzskaitīto vienreizlietojamo plastmasas izstrādājumu patēriņa samazināšanai, ņemot vērā patēriņa līmeņus un jau panāktos samazinājumus dalībvalstīs;
- c) izvērtējumu par pārmaiņām materiālos, kuri izmantoti vienreizlietojamās plastmasas izstrādājumos, uz kuriem attiecas šī direktīva, kā arī par jaunajām patēriņa tendencēm un uzņēmējdarbības modeļiem, kas balstīti uz atkārtoti izmantotajām alternatīvām; kad vien iespējams, tas ietver visa aprites cikla analīzi, lai izvērtētu šādu izstrādājumu un to alternatīvu ietekmi uz vidi; un
- d) izvērtējumu par zinātnes un tehnikas progresu attiecībā uz kritērijiem vai standartu par bionoārdamību jūras vidē, kas piemērojami vienreizlietojamiem plastmasas izstrādājumiem, kuri ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, un to vienreizlietojamiem aizstājējiem, kas nodrošina pilnīgu sadalīšanos, pārveidojoties par oglekļa dioksīdu (CO₂), biomasu un ūdeni laikposmā, kas ir pietiekami īss, lai plastmasa nebūtu kaitīga jūras dzīvībai un neradītu plastmasas uzkrāšanos vidē.

4. Novērtējumā, kas veikts, ievērojot 1. punktu, Komisija pārskata pasākumus, kuri veikti saskaņā ar šo direktīvu saistībā ar pielikuma E daļas III sadaļā uzskaitītajiem vienreizlietojamiem plastmasas izstrādājumiem, un iesniedz ziņojumu par galvenajiem konstatējumiem. Ziņojumā arī ņem vērā iespējas saistošiem pasākumiem, ar kuriem samazināt pielikuma E daļas III sadaļā minēto vienreizlietojamo plastmasas izstrādājumu pēcpatēriņa atkritumus, tostarp iespēju noteikt saistošus savākšanas rādītājus minētajiem pēcpatēriņa atkritumiem. Ziņojumu vajadzības gadījumā papildina ar tiesību akta priekšlikumu.

16. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota ar Direktīvas 2008/98/EK 39. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja atzinumu nesniedz, Komisija īstenošanas akta projektu nepieņem, un tiek piemērota Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešā daļa.

17. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2021. gada 3. jūlijam. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Tomēr dalībvalstis piemēro pasākumus, kas nepieciešami, lai izpildītu:

- 5. pantu no 2021. gada 3. jūlija,
- 6. panta 1. punktu no 2024. gada 3. jūlija,
- 7. panta 1. punktu no 2021. gada 3. jūlija,
- 8. pantu līdz 2024. gada 31. decembrim, bet attiecībā uz ražotāja paplašinātas atbildības shēmām, kas izveidotas pirms 2018. gada 4. jūlija un attiecībā uz pielikuma E daļas III sadaļā uzskaitītajiem vienreizlietojamiem plastmasas izstrādājumiem – līdz 2023. gada 5. janvārim.

Kad dalībvalstis pieņem šajā punktā minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. Ar noteikumu, ka 4. un 8. pantā noteiktie atkritumu apsaimniekošanas mērķrādītāji un mērķi tiek sasniegti, dalībvalstis, izmantojot nolīgumus starp kompetentajām iestādēm un attiecīgajām ekonomikas nozarēm, var transponēt 4. panta 1. punktā un 8. panta 1. un 8. punktā paredzētos noteikumus, izņemot attiecībā uz pielikuma E daļas III sadaļā minētajiem vienreizlietojamiem plastmasas izstrādājumiem.

Šādi nolīgumi atbilst šādām prasībām:

- a) nolīgumi ir izpildāmi;
- b) nolīgumos norāda konkrētus mērķus un to izpildes termiņus;
- c) nolīgumus publicē valsts oficiālajā vēstnesī vai citā sabiedrībai tikpat pieejamā oficiālā dokumentā un nosūta Komisijai;
- d) nolīgumu īstenošanas gaitā sasniegtos rezultātus regulāri pārbauda, par tiem ziņo kompetentām iestādēm un Komisijai un tos dara pieejamus atklātībā atbilstīgi nolīguma nosacījumiem;
- e) kompetentās iestādes paredz noteikumus nolīgumu izpildes gaitā iegūto rezultātu vērtēšanai; un
- f) nolīgumu neieviešanas gadījumos dalībvalstis ar ierīstīviem, normatīviem vai administratīviem pasākumiem īsteno attiecīgos šīs direktīvas noteikumus.

18. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

19. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2019. gada 5. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
G. CIAMBA

PIELIKUMS

A DAĻA

Vienreizlietojami plastmasas izstrādājumi, uz ko attiecas 4. pants par patēriņa samazināšanu

1. Dzērienu glāzes, tostarp to vāki un vāciņi.
2. Pārtikas tara, t. i., trauki, piemēram, kārbas, ar vāciņu vai bez tā, kur ievieto ēdienu, kas:
  - a) paredzēts tūlītējam patēriņam vai nu uz vietas, vai līdzņemšanai;
  - b) parasti tiek patērēts no iepakojuma trauka; un
  - c) gatavs patērēšanai bez tālākas sagatavošanas, piemēram, cepšanas, vārīšanas vai sildīšanas,tostarp pārtikas tara, ko izmanto ātrajām uzkodām vai citam ēdienam, kas gatavs tūlītējam patēriņam, izņemot dzērienu taru, šķīvjus un pārtiku saturošas paciņas un iesaiņojumus.

B DAĻA

Vienreizlietojami plastmasas izstrādājumi, uz ko attiecas 5. pants par laišanas tirgū ierobežojumiem

1. Vates kociņi, izņemot, ja tie ietilpst Padomes Direktīvas 90/385/EEK ⁽¹⁾ vai Padomes Direktīvas 93/42/EEK ⁽²⁾ darbības jomā.
2. Galda piederumi (dakšas, naži, karotes, irbuliši).
3. Šķīvji.
4. Salmiņi, izņemot, ja tie ietilpst Direktīvas 90/385/EEK vai Direktīvas 93/42/EEK darbības jomā.
5. Dzērienu maisāmkociņi.
6. Baloniem piestiprināmi un to turēšanai domāti kociņi – tostarp šādu kociņu mehānismi –, izņemot rūpnieciskiem vai citiem profesionāliem lietojumiem un izmantojumiem paredzētus balonus, kas netiek izplatīti patērētājiem.
7. Pārtikas tara, kas izgatavota no putu polistirola, t. i., trauki, piemēram, kārbas, ar vāciņu vai bez tā, kur ievieto ēdienu, kas:
  - a) paredzēts tūlītējam patēriņam vai nu uz vietas, vai līdzņemšanai;
  - b) parasti tiek patērēts no iepakojuma trauka; un
  - c) gatavs patērēšanai bez tālākas sagatavošanas, piemēram, cepšanas, vārīšanas vai sildīšanas,tostarp pārtikas tara, ko izmanto ātrajām uzkodām vai citam ēdienam, kas gatavs tūlītējam patēriņam, izņemot dzērienu taru, šķīvjus un pārtiku saturošas paciņas un iesaiņojumus.
8. No putu polistirola izgatavota dzērienu tara, tostarp to korķiši un vāciņi.
9. No putu polistirola izgatavotas dzērienu glāzes, tostarp to korķiši un vāciņi.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 90/385/EEK (1990. gada 20. jūnijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz aktīvām implantējamām medicīnas ierīcēm (OV L 189, 20.7.1990., 17. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 93/42/EEK (1993. gada 14. jūnijs) par medicīnas ierīcēm (OV L 169, 12.7.1993., 1. lpp.).

C DAĻA

Vienreizlietojami plastmasas izstrādājumi, uz ko attiecas 6. panta 1. līdz 4. punkts par prasībām attiecībā uz izstrādājumu

Dzērienu tara ar ietilpību līdz trim litriem, t. i., trauki šķidrumiem, piemēram, dzērienu pudeles, tai skaitā to korķīši un vāciņi, un kompozīti dzērienu iepakojumi, tostarp to korķīši un vāciņi, bet ne:

- a) dzērienu stikla vai metāla tara, kam ir no plastmasas izgatavoti korķīši un vāciņi;
- b) dzērienu tara, kura paredzēta un izmantota īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētai pārtikai, kas definēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 609/2013 ⁽³⁾ 2. panta g) punktā, kas ir šķidrā veidā.

D DAĻA

Vienreizlietojami plastmasas izstrādājumi, uz ko attiecas 7. pants par marķējuma prasībām

1. Higiēniskās paketes, tamponi un tamponu aplikatori.
2. Mitrās salvetes, t. i., iepriekš samitrinātas salvetes personiskās higiēnas un mājsaimniecības vajadzībām.
3. Tabakas izstrādājumi ar filtriem un filtri, ko tirgo lietošanai kopā ar tabakas izstrādājumiem.
4. Dzērienu glāzes.

E DAĻA

I. Vienreizlietojami plastmasas izstrādājumi, uz ko attiecas 8. panta 2. punkts par ražotāja paplašināto atbildību

1. Pārtikas tara, t. i., trauki, piemēram, kārbas, ar vāciņu vai bez tā, kur ievieto ēdienu, kas:
  - a) paredzēts tūlītējam patēriņam vai nu uz vietas, vai līdzņemšanai;
  - b) parasti tiek patērēts no iepakojuma trauka; un
  - c) gatavs patērēšanai bez tālākas sagatavošanas, piemēram, cepšanas, vārīšanas vai sildīšanas,tostarp pārtikas tara, ko izmanto ātrajām uzkodām vai citam ēdienam, kas gatavs tūlītējam patēriņam, izņemot dzērienu taru, šķīvjus un pārtiku saturošas paciņas un iesaiņojumus.
2. Paciņas un iesaiņojumi no elastīga materiāla, kuri satur pārtiku, kas paredzēta tūlītējam patēriņam no maisiņa vai iesaiņojuma bez tālākas sagatavošanas.
3. Dzērienu tara ar ietilpību līdz trim litriem, t. i., trauki šķidrumiem, piemēram, dzērienu pudeles, tostarp to korķīši un vāciņi, un kompozīti dzērienu iepakojumi, tostarp to korķīši un vāciņi, bet ne dzērienu stikla vai metāla tara, kam ir no plastmasas izgatavoti korķīši un vāciņi.
4. Dzērienu glāzes, tostarp to vāki un vāciņi.
5. Viegļās plastmasas iepirkumu maisiņi, kas definēti Direktīvas 94/62/EK 3. panta 1.c punktā.

II. Vienreizlietojami plastmasas izstrādājumi, uz ko attiecas 8. panta 3. punkts par ražotāja paplašināto atbildību

1. Mitrās salvetes, t. i., iepriekš samitrinātas salvetes personiskās higiēnas un mājsaimniecības vajadzībām.
2. Baloni, izņemot rūpnieciskiem vai citiem profesionāliem lietojumiem un izmantojumiem paredzētus balonus, kas netiek izplatīti patērētājiem.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 609/2013 (2013. gada 12. jūnijs) par zīdaiņiem un maziem bērniem paredzētu pārtiku, īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētu pārtiku un par pilnīgiem uztura aizstājējiem svara kontrolei, un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 92/52/EEK, Komisijas Direktīvas 96/8/EK, 1999/21/EK, 2006/125/EK un 2006/141/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/39/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 41/2009 un (EK) Nr. 953/2009 (OV L 181, 29.6.2013., 35. lpp.).

III. Citi vienreizlietojami plastmasas izstrādājumi, uz ko attiecas 8. panta 3. punkts par ražotāja paplašināto atbildību

Tabakas izstrādājumi ar filtriem un filtri, ko tirgo lietošanai kopā ar tabakas izstrādājumiem.

F DAĻA

Vienreizlietojami plastmasas izstrādājumi, uz ko attiecas 9. pants par dalīto savākšanu un 6. panta 5. punkts par prasībām attiecībā uz izstrādājumu

Dzērienu tara ar ietilpību līdz trim litriem, tai skaitā to korķīši un vāciņi, bet ne:

- a) dzērienu stikla vai metāla tara, kam ir no plastmasas izgatavoti korķīši un vāciņi;
- b) dzērienu pudeles, kas paredzētas un izmantotas īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētai pārtikai, kā definēts Regulas (ES) Nr. 609/2013 2. panta g) punktā, kas ir šķidrā veidā.

G DAĻA

Vienreizlietojami plastmasas izstrādājumi, uz ko attiecas 10. pants par informētības vairošanu

1. Pārtikas tara, t. i., trauki, piemēram, kārbas, ar vāciņu vai bez tā, kur ievieto ēdienu, kas:
    - a) paredzēts tūlītējam patēriņam vai nu uz vietas, vai līdzņemšanai;
    - b) parasti tiek patērēts no iepakojuma trauka; un
    - c) gatavs patērēšanai bez tālākas sagatavošanas, piemēram, cepšanas, vārīšanas vai sildīšanas;tostarp pārtikas tara, ko izmanto ātrajām uzkodām vai citam ēdienam, kas gatavs tūlītējam patēriņam, izņemot dzērienu taru, šķīvjus un pārtiku saturošas paciņas un iesaiņojumus.
  2. Paciņas un iesaiņojumi no elastīga materiāla, kuri satur pārtiku, kas paredzēta tūlītējam patēriņam no maisiņa vai iesaiņojuma bez tālākas sagatavošanas.
  3. Dzērienu tara ar ietilpību līdz trim litriem, t. i., trauki šķidrūmiem, piemēram, dzērienu pudeles, tai skaitā to korķīši un vāciņi, un kompozīti dzērienu iepakojumi, tostarp to korķīši un vāciņi, bet ne dzērienu stikla vai metāla tara, kam ir no plastmasas izgatavoti korķīši un vāciņi.
  4. Dzērienu glāzes, tostarp to vāki un vāciņi.
  5. Tabakas izstrādājumi ar filtriem un filtri, ko tirgo lietošanai kopā ar tabakas izstrādājumiem.
  6. Mitrās salvetes, t. i., iepriekš samitrinātas salvetes personiskās higiēnas un māsaimniecības vajadzībām.
  7. Baloni, izņemot rūpnieciskiem vai citiem profesionāliem lietojumiem un izmantojumiem paredzētus balonus, kas netiek izplatīti patērētājiem.
  8. Viegļās plastmasas iepirkumu maisiņi, kas definēti Direktīvas 94/62/EK 3. panta 1.c punktā.
  9. Higiēniskās paketes, tamponi un tamponu aplikatori.
-